

USTAWA

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy o izbach aptekarskich oraz ustawy – Prawo farmaceutyczne

Art. 1. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 136, poz. 856, Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, z 2011 r. Nr 113, poz. 657, Dz. U. z 2013 r. poz. 779, 1245, 1247, 1287 i 1650 oraz Dz. U. z 2014 r. poz. 993 i 1004) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„Ustawa o zawodzie farmaceuty i izbach aptekarskich”;

2) w art. 7 ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przyznawanie prawa wykonywania zawodu farmaceuty;”;

b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących produktów leczniczych, aptek, hurtowni farmaceutycznych i wykonywania zawodu farmaceuty oraz występowanie z wnioskiem o podjęcie inicjatywy ustawodawczej;

7) wydawanie opinii w sprawach udzielania lub cofania zezwoleń na prowadzenie aptek lub hurtowni farmaceutycznych, w tym wyrażanie zgody na pełnienie funkcji kierownika apteki lub hurtowni farmaceutycznej;”;

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) prowadzenie badań dotyczących farmacji i wykonywania zawodu farmaceuty;”;

d) dodaje się pkt 14–15 w brzmieniu:

„14) organizowanie i prowadzenie szkoleń ciągłych;

15) kontrolę i ocenę wykonywania zawodu przez farmaceutę będącego członkiem tej izby.”;

3) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Farmaceuta podlega obowiązkowi wpisu do rejestru farmaceutów prowadzonego przez okręgową izbę aptekarską, której rada przyznała prawo wykonywania zawodu farmaceuty.

2. Jeżeli farmaceuta wykonuje zawód na terenie innej izby niż izba, której rada przyznała prawo wykonywania zawodu, podlega obowiązkowi wpisu do rejestru farmaceutów prowadzonego przez okręgową izbę aptekarską na terenie, której wykonuje zawód.

3. Farmaceuta, który przestaje wykonywać zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przeniesieniem do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, pozostaje w rejestrze farmaceutów, do którego był ostatnio wpisany, chyba, że przedstawi zaświadczenie wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stwierdzające, że w czasie wykonywania zawodu farmaceuta podlega nadzorowi sprawowanemu przez właściwą organizację lub instytucję zawodową.

4. Farmaceuta wykonujący zawód na terenie więcej niż jednej izby podlega obowiązkowi wpisu do rejestru farmaceutów prowadzonego przez wskazaną przez niego okręgową izbę aptekarską, na terenie której wykonuje zawód.

5. Kierownik apteki lub hurtowni farmaceutycznej podlega wpisowi do rejestru farmaceutów prowadzonego przez okręgową izbę aptekarską, na terenie której jest kierownikiem apteki lub hurtowni farmaceutycznej.

6. Farmaceuta, który po przyznaniu prawa wykonywania zawodu farmaceuty nie podejmuje zatrudnienia w tym zawodzie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru farmaceutów prowadzonego przez okręgową izbę aptekarską, której rada podjęła uchwałę o przyznaniu prawa.

7. Farmaceuta, który przestaje wykonywać zawód farmaceuty pozostaje w rejestrze farmaceutów, do którego był ostatnio wpisany.

8. Obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej wykonujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawód farmaceuty podlega obowiązkowi wpisu do rejestru farmaceutów prowadzonego przez wskazaną przez niego okręgową izbę aptekarską.

9. Podstawę wpisu stanowi przekazana przez Naczelną Radę Aptekarską uchwała w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu farmaceuty, wpisu dokonuje się niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia otrzymania uchwały.

10. Farmaceuta ma obowiązek poinformować właściwą okręgową izbę aptekarską o danych objętych rejestrem farmaceutów i każdej zmianie tych danych, niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwały w sprawie przyznania prawa wykonywania zawodu farmaceuty lub zmiany danych podlegających wpisowi do rejestru.

11. Rejestr farmaceutów zawiera dane:

- 1) imię lub imiona i nazwisko, PESEL, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, obywatelstwo oraz miejsce zamieszkania;
- 2) dane dotyczące wykształcenia, w tym:
 - a) numer dyplomu szkoły wyższej,
 - b) nazwę ukończonej szkoły wyższej, jej siedzibę i wydział,
 - c) rok ukończenia studiów oraz datę wydania dyplomu,
 - d) rodzaj i stopień posiadanej specjalizacji, datę jej uzyskania oraz nazwę jednostki szkolącej,
 - e) rodzaj i datę uzyskania stopnia lub tytułu naukowego oraz nazwę jednostki nadającej ten stopień lub tytuł;
- 3) dane dotyczące prawa wykonywania zawodu, w tym:
 - a) numer prawa wykonywania zawodu,
 - b) numer uchwały rady aptekarskiej przyznającej prawo wykonywania zawodu,
 - c) informację o posiadaniu prawa wykonywania zawodu w innym państwie,
 - d) informację o ograniczeniach w wykonywaniu zawodu;
- 4) dane dotyczące wykonywania zawodu:
 - a) adres miejsca wykonywania zawodu,
 - b) wymiar czasu pracy oraz okres trwania zatrudnienia w poszczególnych miejscach wykonywania zawodu,
 - c) formę wykonywania zawodu,
 - d) informacje dotyczące praktyk studenckich;
- 5) dane dotyczące farmaceuty:
 - a) informacje o działalności na rzecz samorządu farmaceutycznego,
 - b) informacje o innej działalności na rzecz ochrony zdrowia publicznego.

12. Farmaceuta ma obowiązek informować niezwłocznie okręgową izbę aptekarską, o której mowa w ust. 1, o danych objętych rejestrem farmaceutów i każdej zmianie tych danych.

13. Okręgowa rada aptekarska, za pośrednictwem Naczelnej Rady Aptekarskiej, jest obowiązana na żądanie ministra właściwego do spraw zdrowia przekazywać informacje objęte rejestrem farmaceutów.

14. Okręgowa rada aptekarska za pośrednictwem Naczelnej Rady Aptekarskiej udostępnia systemowi informacji w ochronie zdrowia, o którym mowa w ustawie z dnia 28 kwietnia 2011 r.

o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. Nr 113, poz. 657), dane objęte rejestrem farmaceutów.

15. Rejestr farmaceutów jest prowadzony w postaci elektronicznej.

16. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru farmaceutów, uwzględniając w szczególności tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze oraz wykreśleń z rejestru.”;

4) po art. 8a dodaje się art. 8b i 8c w brzmieniu:

„Art. 8b. Skreślenie z rejestru farmaceutów następuje wskutek:

- 1) śmierci;
- 2) utraty prawa wykonywania zawodu farmaceuty w przypadkach określonych w art. 18a;
- 3) ustania przesłanek uzasadniających wpis do danego rejestru farmaceutów określonych w art. 8, w szczególności przeniesienie się na teren innej izby;
- 4) podjęcia wykonywania praktyki lekarskiej, lekarsko-dentystycznej bądź weterynaryjnej;
- 5) nieopłacenia składek członkowskich przez okres dłuższy niż 12 miesięcy.”;

5) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcje prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika rady aptekarskiej, rzecznika odpowiedzialności zawodowej, przewodniczącego sądu aptekarskiego, przewodniczącego komisji rewizyjnej można nieprzerwanie pełnić nie dłużej niż przez 2 następujące po sobie kadencje. Jeżeli wyboru dokonano na skutek wygaśnięcia mandatu przed upływem 24 miesięcy danej kadencji, pełnienie funkcji do końca tej kadencji przyjmuje się za pełnienie jej przez pełną kadencję.”;

6) w art. 11:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) skreślenie z rejestru farmaceutów”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukarania prawomocnym orzeczeniem sądu aptekarskiego karami określonymi w art. 46 ust. 1 pkt 3 i 4;”;

7) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a i 2c w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Zasady wykonywania zawodu farmaceuty

Art. 14a. Zawód farmaceuty może wykonywać osoba posiadająca prawo wykonywania zawodu farmaceuty, która złożyła ślubowanie i jest wpisana do rejestru farmaceutów prowadzonego przez właściwą okręgową izbę aptekarską.

Art. 14b. Farmaceuci zrzeszeni są w samorządzie aptekarskim. Przynależność farmaceutów wykonujących zawód do samorządu aptekarskiego jest obowiązkowa.

Art. 14c. 1. Farmaceuta świadomie i dobrowolnie bierze na siebie obowiązek służenia pacjentom.

2. Farmaceuta wykonuje swoje czynności ze starannością wynikającą z wiedzy farmaceutycznej, doświadczenia zawodowego oraz zasad etyki i deontologii zawodowej ustalonych na podstawie ustawy.

3. Farmaceuta kieruje się wartościami humanistycznymi oraz wartościami aptekarstwa polskiego, dbając o najwyższą jakość usług farmaceutycznych udzielanych w ramach czynności zawodowych.

Art. 14d. Farmaceuta ma obowiązek świadczenia usług farmaceutycznych w każdym przypadku, gdy zwłoka w ich udzieleniu mogłaby spowodować niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszkodzenia ciała lub ciężkiego rozstroju zdrowia, oraz w innych przypadkach niecierpiących zwłoki.

Art. 14e. Farmaceuta ma obowiązek udzielać pełnej i przystępnej informacji o produktach leczniczych i wyrobach medycznych, będących przedmiotem obrotu w aptekach i hurtowniach farmaceutycznych oraz porad dotyczących ich stosowania.

Art. 14f. 1. Farmaceuta podczas świadczenia usług farmaceutycznych ma obowiązek poszanowania intymności i godności osobistej pacjenta.

2. Farmaceuta ma obowiązek dbać, aby inne współpracujące z nim osoby przestrzegały w postępowaniu z pacjentem obowiązku określonego w ust. 1.

Art. 14g. Farmaceuta może odmówić wydania produktu leczniczego, jeżeli jego wydanie może zagrażać życiu lub zdrowiu pacjenta.

Art. 14h. 1. Farmaceuta ma obowiązek zachowania w tajemnicy informacji związanych z pacjentem, a uzyskanych w związku z wykonywaniem swoich czynności zawodowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, gdy:

1) tak stanowią ustawy;

- 2) zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia pacjenta lub innych osób;
- 3) usługa farmaceutyczna została wykonana na żądanie uprawnionych, na podstawie odrębnych ustaw, organów i instytucji; wówczas farmaceuta jest obowiązany poinformować wyłącznie te organy i instytucje;
- 4) pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy wyraża zgodę na ujawnienie tajemnicy, po uprzednim poinformowaniu o niekorzystnych dla pacjenta skutkach jej ujawnienia;
- 5) zachodzi potrzeba przekazania niezbędnych informacji o pacjencie związanych z udzielaniem świadczeń opieki zdrowotnej lub świadczeniem usług farmaceutycznych innemu farmaceucie, lekarzowi lub uprawnionym osobom uczestniczącym w udzielaniu tych świadczeń;

3. Ujawnienie tajemnicy w przypadkach, o których mowa w ust. 2, może nastąpić wyłącznie w niezbędnym zakresie.

4. Farmaceuta, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, jest związany tajemnicą również po śmierci pacjenta.

5. Farmaceuta nie może podać do publicznej wiadomości danych umożliwiających identyfikację pacjenta bez jego zgody.

Art. 14i. 1. Farmaceuta może, za zgodą pacjenta, prowadzić apteczną indywidualną dokumentację produktów leczniczych i wyrobów medycznych wydawanych mu z tej apteki.

2. Dokumentacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko pacjenta;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) numer PESEL, a w przypadku jego braku inny numer dokumentu tożsamości;
- 4) wiek pacjenta;
- 5) nazwę produktu leczniczego lub wyrobu medycznego, którego dotyczy;
- 6) postać i dawkę wydawanego produktu leczniczego oraz sposób podania.

3. Apteczna indywidualna dokumentacja jest udostępniana na każde życzenie pacjenta, którego dotyczy.

Art. 14j. 1. Farmaceuta odpowiedzialny za kierowanie apteką, punktem aptecznym lub hurtownią farmaceutyczną, zwany dalej „kierownikiem”, samodzielnie podejmuje decyzje w sprawach dotyczących kierowania apteką, punktem aptecznym lub hurtownią farmaceutyczną,

wynikających z odrębnych przepisów i nie jest związany w tym zakresie poleceniami podmiotu prowadzącego aptekę, punkt apteczny lub hurtownię farmaceutyczną.

2. Kierownik wykonuje zawód na podstawie umowy o pracę.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli kierownik wykonuje usługi farmaceutyczne w prowadzonej przez siebie aptece ogólnodostępnej lub hurtowni farmaceutycznej, której jest właścicielem lub współwłaścicielem.”;

8) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Członkami okręgowej izby aptekarskiej są farmaceuci wpisani do prowadzonego przez nią rejestru farmaceutów.”;

9) art. 18a otrzymuje brzmienie:

„Art. 18a. 1. Farmaceuta traci prawo wykonywania zawodu farmaceuty w razie:

- 1) pozbawienia prawa wykonywania zawodu farmaceuty z mocy orzeczenia sądu aptekarskiego lub wyroku sądowego;
- 2) ubezwłasnowolnienia całkowitego lub częściowego;
- 3) zrzeczenia się prawa wykonywania zawodu farmaceuty;
- 4) utraty praw publicznych.

2. Utratę prawa wykonywania zawodu farmaceuty stwierdza uchwałą właściwa okręgowa rada aptekarska albo Naczelna Rada Aptekarska.”;

10) po art. 18a dodaje się art. 18b i 18c w brzmieniu:

„Art. 18b. 1. Okręgowa rada aptekarska, w porozumieniu z właściwym konsultantem wojewódzkim do spraw farmacji oraz właściwym wojewódzkim inspektorem farmaceutycznym, dokonuje wizytacji i oceny wykonywania zawodu przez farmaceutę będącego członkiem okręgowej izby aptekarskiej.

2. Wizytacji, o której mowa w ust. 1, okręgowa rada aptekarska dokonuje na uzasadniony wniosek właściwego prezesa okręgowej rady aptekarskiej, okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej, a także Prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej lub Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, wskazujący na okoliczności uprawdopodobniające naruszenie zasad wykonywania zawodu przez farmaceutę mającego podlegać wizytacji, w tym spowodowane przyczynami niezależnymi od farmaceuty.

3. Wizytację, o której mowa w ust. 1, przeprowadzają wizytatorzy na podstawie upoważnienia wydanego przez okręgową radę aptekarską.

4. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) wskazanie farmaceuty podlegającego wizytacji;
- 2) imię i nazwisko wizytatora;
- 3) serię i numer dokumentu tożsamości wizytatora;
- 4) miejsce i zakres wizytacji;
- 5) termin rozpoczęcia wizytacji;
- 6) przewidywany czas trwania wizytacji.

Art. 18c. 1. Wizytatorem może być farmaceuta posiadający co najmniej siedmioletnie doświadczenie zawodowe w wykonywaniu zawodu farmaceuty.

2. Wizytatorem nie może być osoba która:

- 1) podlega wizytacji albo pozostaje z wizytowanym farmaceutą w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki;
- 2) jest małżonkiem wizytowanego farmaceuty albo jego krewnym bądź powinowatym do drugiego stopnia;
- 3) jest związana z wizytowanym farmaceutą z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) pozostaje wobec wizytowanego farmaceuty w stosunku nadrzędności służbowej;
- 5) jest w stosunku do wizytowanego farmaceuty konkurentem w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. W razie wizytacji kierownik jest obowiązany do:

- 1) wpuszczenia wizytatora do pomieszczenia, w którym wizytowany farmaceuta wykonuje zawód;
- 2) umożliwienia wizytatorowi swobodnego poruszania się po wizytowanym pomieszczeniu;
- 3) niezwłocznego udostępniania dokumentacji i materiałów niezbędnych do przeprowadzenia wizytacji;
- 4) terminowego udzielania wyjaśnień.

4. Wizytatorzy wykonując czynności wizytacyjne, za okazaniem upoważnienia, mają prawo:

- 1) żądania informacji i dokumentacji;
- 2) wstępu do pomieszczeń apteki lub innych pomieszczeń, w których wykonywany jest zawód farmaceuty;

- 3) udziału w czynnościach związanych z wykonywaniem usług farmaceutycznych;
- 4) wglądu do dokumentacji medycznej;
- 5) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień.

4. Wyniki przeprowadzonej wizytacji wizytator przedstawia w protokole wizytacji.

5. Wizytowanemu farmaceucie przysługuje prawo zgłoszenia, przed podpisaniem protokołu wizytacji, umotywowanych zastrzeżeń co do ustaleń zawartych w protokole.

6. Po przeprowadzeniu czynności wizytacyjnych sporządza się wystąpienie powizytacyjne, które zawiera:

- 1) imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania albo nazwę albo firmę oraz adres siedziby;
- 2) miejsce wykonywania zawodu farmaceuty;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności wizytacyjnych;
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących czynności wizytacyjne;
- 5) opis stanu faktycznego;
- 6) opis ewentualnych nieprawidłowości;
- 7) wnioski osób wykonujących czynności wizytacyjne;
- 8) datę i miejsce sporządzenia wystąpienia powizytacyjnego.

7. Jeżeli w wystąpieniu powizytacyjnym stwierdzono postępowanie sprzeczne z zasadami etyki i deontologii zawodowej oraz przepisami prawnymi dotyczącymi wykonywania zawodu farmaceuty, okręgowa rada aptekarska powiadamia okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

8. Szczegółowy sposób przeprowadzania wizytacji określi, w drodze uchwały, Naczelna Rada Aptekarska.”;

11) uchyla się art. 20;

12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Członkowie samorządu aptekarskiego są obowiązani:

- 1) przestrzegać przepisów związanych z wykonywaniem zawodu farmaceuty;
- 2) przestrzegać zasad etyki i deontologii zawodowej, godnie zachowywać się oraz sumiennie i uczciwie wykonywać swoje obowiązki zawodowe;
- 3) przestrzegać uchwał władz i organów samorządu aptekarskiego;

- 4) opłacać składki członkowskie;
- 5) poddać się wizytacji zawodowej dokonywanej przez okręgową izbę aptekarską zgodnie z art. 18c i 18b.”;

13) w art. 28 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Pracami okręgowej rady aptekarskiej kieruje prezes, który zwołuje jej posiedzenia i im przewodniczy, a także reprezentuje okręgową radę aptekarską na zewnątrz.”;

14) w art. 29 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wykonuje zadania i czynności określone w art. 7 ust. 2 pkt 1, 2, 4–7, 9–11 i 13–15;”;

15) w art. 37:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uchwała zasady etyki i deontologii zawodowej;”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustala podstawowe zasady gospodarki finansowej samorządu;”;

16) w art. 38 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Pracami Naczelnej Rady Aptekarskiej kieruje Prezes, który zwołuje jej posiedzenia i im przewodniczy, a także reprezentuje Naczelną Radę Aptekarską na zewnątrz.”;

17) w art. 39 w ust. 1 dodaje się pkt 16 i 17 w brzmieniu:

„16) koordynowanie doskonalenia zawodowego farmaceutów;

17) ustalanie zasad gospodarki finansowej samorządu.”;

18) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Doskonalenia zawodowe farmaceutów

Art. 44a. 1. Farmaceuta ma prawo i obowiązek podnoszenia kwalifikacji zawodowych poprzez uczestnictwo w różnych rodzajach doskonalenia zawodowego celem pogłębiania i aktualizowania wiedzy i umiejętności zawodowych.

2. Ustala się następujące rodzaje doskonalenia zawodowego farmaceutów:

1) przeszkolenie specjalizacyjne, zwane dalej „specjalizacją”;

2) szkolenie ciągłe, w tym samokształcenie.

3. Specjalizacja ma na celu uzyskanie przez farmaceutę specjalistycznych kwalifikacji w określonej dziedzinie farmacji lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia oraz tytułu specjalisty w tej dziedzinie.

4. Szkolenie ciągłe realizowane różnymi metodami, w szczególności z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, mają na celu pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych farmaceutów z zakresu postępu nauk farmaceutycznych.

5. Samokształcenie polega na udokumentowanej realizacji różnych form i metod kształcenia. Cele i treści samokształcenia wybiera farmaceuta w zależności od indywidualnych potrzeb szkoleniowych.

6. Za udział w poszczególnych rodzajach i formach doskonalenia zawodowego przysługują farmaceute punkty edukacyjne.

Art. 44b. Wypełnieniem obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych jest uzyskanie w wybranych rodzajach i formach doskonalenia zawodowego właściwej liczby punktów edukacyjnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

Art. 44c. Farmaceuta uzyskuje tytuł specjalisty, potwierdzający posiadanie określonych kwalifikacji zawodowych, po odbyciu specjalizacji, zgodnie z ustalonym programem specjalizacji i po zdaniu egzaminu państwowego.

2. Specjalizację może rozpocząć, z zastrzeżeniem ust. 3, osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

1) posiada prawo wykonywania zawodu farmaceuty;

2) posiada co najmniej roczne doświadczenie zawodowe w wykonywaniu zawodu farmaceuty;

3) została zakwalifikowana do odbycia specjalizacji w postępowaniu kwalifikacyjnym.

3. Za postępowanie kwalifikacyjne, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, farmaceuta ponosi opłatę.

4. Farmaceuta odbywający specjalizację ponosi również opłatę za:

1) odbycie specjalizacji;

2) egzamin państwowy.

5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 3 i ust. 4 pkt 1, ustala kierownik jednostki szkolącej.

6. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 4 pkt 2, ustala dyrektor Centrum Egzaminów Medycznych, działającego na podstawie odrębnych przepisów. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

7. Kursy realizowane w ramach programu specjalizacji oraz szkolenie ciągłe mogą być dofinansowane ze środków publicznych przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.

8. Minister właściwy do spraw zdrowia uznaje tytuł specjalisty uzyskany za granicą za równoważny z tytułem specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostały spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) farmaceuta posiada prawo wykonywania zawodu farmaceuty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) program specjalizacji w zakresie wymaganej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności praktycznych, sposób potwierdzania nabytej wiedzy oraz umiejętności odpowiada w istotnych elementach programowi danej specjalizacji w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) sposób złożenia egzaminu lub potwierdzenia uzyskanej wiedzy i umiejętności w innej formie odpowiada warunkom egzaminu składanego przez farmaceutę w Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Farmaceuta, który nie spełnia wymagań określonych w ust. 8 pkt 2, może być zobowiązany do uzupełnienia brakujących kursów lub staży kierunkowych zawartych w programie specjalizacji .

10. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz specjalności farmaceutycznych, ze szczególnym uwzględnieniem zapotrzebowania na kadrę;
- 2) ramowe programy specjalizacji i czas ich odbywania, ze szczególnym uwzględnieniem celów kształcenia, czasu trwania, zakresu, form zdobywania wiedzy teoretycznej i wykazu umiejętności praktycznych oraz metod i form ich oceniania;
- 3) sposób przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 3;

- 4) wzór wniosku o rozpoczęcie specjalizacji zawierający dane osobowe: imiona i nazwisko, obywatelstwo, numer PESEL, datę i miejsce urodzenia, informacje teleadresowe, posiadane przez niego kwalifikacje oraz adnotacje odnoszące się do dotychczasowego wykonywania zawodu;
- 5) kryteria oceny w postępowaniu kwalifikacyjnym, uwzględniając posiadane wykształcenie oraz doświadczenie zawodowe;
- 6) sposób odbywania specjalizacji, ze szczególnym uwzględnieniem trybu dokumentowania jej przebiegu;
- 7) sposób składania egzaminu państwowego, o którym mowa w ust. 1, ze szczególnym uwzględnieniem wymagań dotyczących egzaminu pisemnego i ustnego;
- 8) tryb uznawania równoważności tytułu specjalisty uzyskanego za granicą, ze szczególnym uwzględnieniem zakresu szkolenia odbytego za granicą oraz trybu i zakresu uzupełniania brakujących kursów lub staży kierunkowych zawartych w programie specjalizacji;
- 9) wzór dyplomu wydawany po złożeniu egzaminu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniającego dane osobowe: imiona i nazwisko, obywatelstwo, numer PESEL, datę i miejsce urodzenia oraz adnotacje odnoszące się do dotychczasowego wykształcenia i wyników egzaminu specjalizacyjnego;
- 10) sposób ustalenia opłat, o których mowa w ust. 3 i ust. 4, uwzględniając w szczególności wydatki związane z postępowaniem kwalifikacyjnym, odbywaniem specjalizacji i przeprowadzaniem egzaminu państwowego
- mając na uwadze rozwój nauk farmaceutycznych.

Art. 44d. 1. Specjalizację prowadzą wydziały albo inne jednostki organizacyjne szkół wyższych, które prowadzą studia na kierunku farmacja, zwane dalej „jednostkami szkolącymi”, po uzyskaniu akredytacji udzielonej przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

2. Podstawą udzielenia akredytacji jest uzyskanie przez jednostkę szkolącą ubiegającą się o akredytację, pozytywnej oceny szczegółowego programu specjalizacji, oraz spełnienie przez tę jednostkę standardów kształcenia specjalizacyjnego farmaceutów, określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

3. Akredytacji udziela się na wniosek jednostki szkolącej ubiegającej się o akredytację. Dokumentem potwierdzającym uzyskanie akredytacji jest certyfikat akredytacyjny.

4. Udzielenie akredytacji i odmowa jej udzielenia oraz cofnięcie akredytacji, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się najpóźniej na 4 miesiące przed planowanym terminem rozpoczęcia przez jednostkę szkolącą prowadzenia specjalizacji.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie jednostki szkolącej ubiegającej się o akredytację: nazwę uczelni, dane kontaktowe, nazwę jednostki szkolącej, dane kontaktowe jednostki szkolącej oraz jej kierownika;
- 2) oświadczenie o spełnieniu określonych w standardach kształcenia - warunków niezbędnych do pełnej realizacji szczegółowego programu specjalizacji, w tym informacje dotyczące liczby i kwalifikacji kadry dydaktycznej, bazy dydaktycznej oraz warunków organizacyjnych właściwych dla danego rodzaju specjalizacji.

7. Do wniosku dołącza się szczegółowy program specjalizacji.

8. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, standardy kształcenia specjalizacyjnego farmaceutów, uwzględniając w szczególności dane dotyczące liczby i kwalifikacji kadr, bazy dydaktycznej, oraz warunki organizacyjne szkolenia, biorąc pod uwagę zapewnienie realizacji wszystkich treści kształcenia zawartych w programach specjalizacji, a także zapewnienie właściwej jakości i dostępności kształcenia.

Art. 44e. 1. Akredytacji udziela się na okres nie krótszy niż 3 lata i nie dłuższy niż 10 lat.

2. Certyfikat akredytacyjny zawiera w szczególności: nazwę jednostki szkolącej prowadzącej specjalizację, jej adres i siedzibę oraz rodzaj specjalizacji.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wzór certyfikatu akredytacyjnego, uwzględniając w szczególności dane, o których mowa w ust. 2.

Art. 44f. 1. Nadzór nad prowadzeniem specjalizacji sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw zdrowia jest uprawniony do:

- 1) wizytacji jednostki prowadzącej specjalizację;
- 2) żądania przedstawienia dokumentacji i wyjaśnień dotyczących prowadzonej specjalizacji;
- 3) wydawania zaleceń dotyczących usunięcia stwierdzonych uchybień.

3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, wykonywany jest przez osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw zdrowia do wykonywania czynności kontrolnych.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, wykonując czynności kontrolne, za okazaniem upoważnienia, mają prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń dydaktycznych;
- 2) udziału w zajęciach w charakterze obserwatora;
- 3) wglądu do prowadzonej przez jednostki szkolące dokumentacji przebiegu kształcenia;
- 4) żądania ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 5) badania opinii uczestników kształcenia i kadry dydaktycznej.

5. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby jednostki szkolącej;
- 2) miejsce odbywania kształcenia;
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych;
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących czynności kontrolne;
- 5) opis stanu faktycznego;
- 6) stwierdzone nieprawidłowości;
- 7) wnioski osób wykonujących czynności kontrolne;
- 8) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
- 9) informację o braku zastrzeżeń albo informację o odmowie podpisania protokołu przez kierownika jednostki szkolącej oraz o przyczynie tej odmowy.

6. Protokół podpisują osoby wykonujące czynności kontrolne oraz kierownik jednostki szkolącej.

7. Jeżeli po sporządzeniu protokołu, a przed jego podpisaniem, kierownik jednostki szkolącej zgłosi umotywowane zastrzeżenia co do faktów stwierdzonych w trakcie kontroli i opisanych w protokole, osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane zbadać dodatkowo te fakty i uzupełnić protokół.

8. Odmowa podpisania protokołu przez kierownika jednostki szkolącej nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez osoby wykonujące czynności kontrolne.

9. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się kierownikowi jednostki szkolącej.

10. Osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji na temat organizacji i prowadzenia doskonalenia zawodowego oraz wyników prowadzonego postępowania.

11. Kierownik jednostki szkolącej, w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu, ma prawo do wniesienia zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia czynności kontrolnych oraz ustaleń zawartych w protokole.

12. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole minister właściwy do spraw zdrowia wydaje jednostce szkolącej zalecenia pokontrolne mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, określając termin ich wykonania.

Art. 44g. Minister właściwy do spraw zdrowia może cofnąć akredytację, jeżeli jednostka szkoląca nie usunie stwierdzonych nieprawidłowości w podanym w zaleceniach pokontrolnych terminie a w szczególności, jeżeli nie realizuje szczegółowego programu specjalizacji lub nie przestrzega standardów kształcenia specjalizacyjnego farmaceutów, o których mowa w art. 44d ust. 8.

Art. 44h. 1. Organizatorami szkolenia ciągłego, zwanymi dalej „organizatorami szkoleń ciągłych”, mogą być:

- 1) Naczelna Izba Aptekarska oraz okręgowe izby aptekarskie;
- 2) jednostki szkolące.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych pogłębianych aktualizowanych w ramach w szkolenia ciągłego farmaceutów,
 - 2) formy szkolenia ciągłego wraz z liczbą punktów edukacyjnych dla poszczególnych rodzajów i form szkolenia,
 - 3) sposób opracowania programów szkolenia ciągłego,
 - 4) standardy prowadzenia i sposób odbywania szkolenia ciągłego, w tym tryb dokumentowania ich przebiegu, wzór karty zwanej „kartą ciągłego szkolenia” oraz sposób zaliczania szkolenia ciągłego,
 - 5) sposób ustalania wysokości opłat za szkolenie ciągłe
- uwzględniając aktualny stan wiedzy i praktyki medycznej. rodzaje, formy, warunki i tryb ich odbywania, a także organizację i sposób prowadzenia szkoleń ciągłych oraz nadzór nad ich realizacją.

Art. 44i. 1. Organizatorzy kształcenia przed rozpoczęciem realizacji danej formy szkolenia ciągłego są obowiązani uzyskać zatwierdzenie programu dla danej formy szkolenia przez Naczelną Radę Aptekarską.

2. Naczelna Rada Aptekarska, zatwierdza program i przyznaje właściwą liczbę punktów edukacyjnych po stwierdzeniu jego zgodności ze standardami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 44h ust. 2 pkt 4.

3. Zatwierdzenie i odmowa zatwierdzenia programu kształcenia następuje w drodze uchwały Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Art. 44j. Organizator kształcenia obowiązany jest prowadzić i przechowywać:

- 1) dokumentację przebiegu szkolenia ciągłego;
- 2) rejestr wydanych zaświadczeń o odbyciu określonego rodzaju doskonalenia zawodowego .”;

19) rozdział 5 otrzymuje brzmienie

„Rozdział 5 Odpowiedzialność zawodowa

Art. 45. Członkowie izb aptekarskich podlegają odpowiedzialności zawodowej za naruszenie zasad etyki zawodowej oraz przepisów związanych z wykonywaniem zawodu farmaceuty, zwane dalej „*przewinieniem zawodowym*”.

Art. 45a. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów toczy się niezależnie od postępowania karnego lub postępowania dyscyplinarnego dotyczącego tego samego czynu.

2. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów może być zawieszane do czasu ukończenia postępowania karnego lub dyscyplinarnego, o ile ich wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów.

Art. 45b. 1. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej obejmuje:

- 1) czynności sprawdzające;
- 2) postępowanie wyjaśniające;
- 3) postępowanie przed sądem aptekarskim;
- 4) postępowanie wykonawcze.

2. Celem czynności sprawdzających jest wstępne zbadanie okoliczności koniecznych do ustalenia, czy istnieją podstawy do wszczęcia postępowania wyjaśniającego. W trakcie czynności sprawdzających nie przeprowadza się dowodu z opinii biegłego ani czynności wymagających spisania protokołu, z wyjątkiem możliwości przesłuchania w charakterze świadka osoby składającej skargę na farmaceutę.

3. Celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy został popełniony czyn mogący stanowić przewinienie zawodowe, wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w przypadku stwierdzenia znamion przewinienia zawodowego ustalenie obwinionego oraz zebranie, zabezpieczenie i w niezbędnym zakresie utrwalenie dowodów dla sądu aptekarskiego.

Art. 45c. 1. Stronami postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów są pokrzywdzony oraz farmaceuta, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony.

2. W postępowaniu przed sądem aptekarskim stroną jest również rzecznik odpowiedzialności zawodowej.

3. W postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej zastępca rzecznika odpowiedzialności zawodowej wykonuje prawa i obowiązki rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

Art. 45d. 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przewinienie zawodowe.

2. Pokrzywdzony może ustanowić nie więcej niż dwóch pełnomocników spośród farmaceutów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W razie śmierci pokrzywdzonego jego prawa w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów, w tym prawo dostępu do informacji medycznej oraz dokumentacji medycznej, może wykonywać małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu.

4. W przypadku gdy organ prowadzący postępowanie dysponuje informacjami o osobach, o których mowa w ust. 3, powinien pouczyć o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.

5. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów może ograniczyć pokrzywdzonemu dostęp do akt sprawy w zakresie przewidzianym w ustawach.

Art. 45e. 1. Za obwinionego uważa się farmaceutę, wobec którego w toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów lub przeciwko któremu skierował do sądu aptekarskiego wniosek o ukaranie.

2. Obwiniony może ustanowić nie więcej niż dwóch obrońców spośród farmaceutów, adwokatów lub radców prawnych.

3. W czasie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów, na uzasadniony wniosek obwinionego, właściwy sąd aptekarski może ustanowić mu obrońcę z urzędu spośród farmaceutów, adwokatów lub radców prawnych.

4. W przypadku gdy zachodzi uzasadniona wątpliwość co do poczytalności obwinionego i nie ma on obrońcy z wyboru, właściwy sąd aptekarski ustanawia mu obrońcę z urzędu spośród farmaceutów, adwokatów lub radców prawnych. W postępowaniu wyjaśniającym okręgowy sąd aptekarski ustanawia obrońcę na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

5. Jeżeli organ prowadzący postępowanie uzna za niezbędne ustanowienie obrońcy ze względu na okoliczności utrudniające obronę, właściwy sąd aptekarski ustanawia obwinionemu obrońcę z urzędu spośród farmaceutów, adwokatów lub radców prawnych.

Art. 45f. 1. Organ prowadzący postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów przeprowadza dowody na wniosek stron albo z urzędu.

2. Jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości specjalnych, zasięga się opinii biegłego lub specjalisty.

3. W celu wydania opinii o stanie zdrowia psychicznego obwinionego powołuje się dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy aptekarskiej składanie przez farmaceutę zeznań i wyjaśnień w zakresie okoliczności objętych postępowaniem w trakcie postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów.

Art. 45g. 1. Jeżeli w postępowaniu w sprawie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów świadek, biegły lub specjalista bez usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie rzecznika odpowiedzialności zawodowej lub na rozprawę przed sądem aptekarskim albo bezpodstawnie odmawia zeznań, rzecznik odpowiedzialności zawodowej lub sąd aptekarski może zwrócić się do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania osoby wezwanej, o:

1) nałożenie kary za nieusprawiedliwione niestawiennictwo albo za odmowę zeznań;

2) przymusowe sprowadzenie świadka, biegłego lub specjalisty.

2. Świadek, biegły lub specjalista nie podlega karze, o której mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie był uprzedzony o skutkach niestawiennictwa albo odmowy złożenia zeznań.

3. Świadek, biegły lub specjalista zamieszkały poza obszarem działania organu prowadzącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów może być, na wniosek tego organu, przesłuchiwany przez właściwy dla miejsca zamieszkania sąd aptekarski.

4. Jeżeli świadek, biegły lub specjalista nie może stawić się z powodu przeszkody zbyt trudnej do usunięcia, sąd aptekarski zleca jego przesłuchanie członkowi wyznaczonemu ze swojego składu. Strony mają prawo brać udział w tej czynności.

Art. 45h. 1. Nie można pociągnąć do odpowiedzialności zawodowej obwinionego, dopóki popełnienie przewinienia zawodowego nie zostało udowodnione i stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu aptekarskiego.

2. Wszelkie wątpliwości, których w postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów nie da się usunąć, należy tłumaczyć na korzyść obwinionego.

3. Organy prowadzące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów kształtują swoje przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 45i. Prawomocne rozstrzygnięcie sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny jest wiążące dla organów prowadzących postępowanie z zakresu odpowiedzialności zawodowej.

Art. 45j. Postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów nie wszczynają się, a wszczęte umarza, jeżeli:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia;
- 2) czyn nie stanowi przewinienia zawodowego albo ustawy stanowią, że sprawca nie popełnia przewinienia zawodowego;
- 3) obwiniony zmarł;
- 4) nastąpiło ustanie karalności;
- 5) postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone albo wcześniej wszczęte toczy się.

Art. 45k. 1. Nie można wszcząć postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów, jeżeli od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata.

2. Bieg przedawnienia do wszczęcia postępowania przerywa każda czynność rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

3. Karalność przewinienia zawodowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat.

4. Jeżeli czyn, o którym mowa w ust. 1, stanowi jednocześnie przestępstwo, ustanie karalności przewinienia zawodowego następuje nie wcześniej niż ustanie karalności przestępstwa.

Art. 45l. 1. W sprawach odpowiedzialności zawodowej członków organów izb aptekarskich wymienionych w art. 24 pkt 2-5 i w art. 34 pkt 2-4 oraz zastępców okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej postępowanie prowadzi okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej wyznaczony przez Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

2. W sprawach odpowiedzialności zawodowej Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej i jego zastępców postępowanie prowadzi okręgowy rzecznik odpowiedzialności zawodowej wyznaczony przez Naczelny Sąd Aptekarski.

Art. 45l. 1. Jeżeli postępowanie wyjaśniające dotyczy farmaceutów będących członkami różnych izb aptekarskich, Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej wyznacza okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej, właściwego do prowadzenia tego postępowania.

2. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej, który wszczął postępowanie, zachowuje swoją właściwość przez cały okres trwania tego postępowania.

Art. 45m. 1. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej niezwłocznie po otrzymaniu informacji wskazującej na możliwość popełnienia przewinienia zawodowego jest obowiązany wydać postanowienie o wszczęciu bądź o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego. Postanowienie doręcza się stronom.

2. Jeżeli zachodzi potrzeba rzecznik odpowiedzialności zawodowej może zażądać uzupełnienia w określonym terminie danych zawartych w informacji lub dokonać sprawdzenia faktów w tym zakresie. W tym przypadku postanowienie o wszczęciu albo o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego należy wydać najpóźniej w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

Art. 45n. 1. Pokrzywdzonemu przysługuje zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, a stronom - na postanowienie o jego umorzeniu. Uprawnionym do złożenia zażalenia przysługuje prawo przejrzenia akt.

2. Zażalenie wnosi się do właściwego okręgowego sądu aptekarskiego, a w przypadku gdy postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydał Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej zażalenie wnosi się do Naczelnego Sądu Aptekarskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu postanowienia.

Art. 45o. 1. Właściwy okręgowy sąd aptekarski może uchylić postanowienie, na które wniesiono zażalenie i przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez:

- 1) tego samego rzecznika odpowiedzialności zawodowej;
- 2) wskazanego okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

2. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

Art. 45p. 1. Naczelny Sąd Aptekarski rozpoznaje zażalenie, o którym mowa w art. 45n ust. 2, w składzie trzyosobowym.

2. Naczelny Sąd Aptekarski w wyniku rozpoznania zażalenia uchyla albo utrzymuje postanowienie w mocy.

3. Naczelny Sąd Aptekarski, uchylając postanowienie, na które wniesiono zażalenie, przekazuje postępowanie do dalszego prowadzenia przez Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

4. Uchylając postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego albo odmowie jego wszczęcia, organ uchylający postanowienie wskazuje powody uchylecia, a w miarę potrzeby także okoliczności, które należy wyjaśnić, lub czynności, które należy przeprowadzić. Wskazania te są wiążące dla Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 45r. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik odpowiedzialności zawodowej powinien dążyć do szczegółowego wyjaśnienia sprawy. W tym celu może przesłuchiwać pokrzywdzonego i inne osoby w charakterze świadków, powoływać i przesłuchiwać biegłych lub specjalistów, jak również przeprowadzać inne dowody. W przypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności wtedy, gdy mogłoby to spowodować zatarcie śladów lub dowodów przewinienia zawodowego, rzecznik odpowiedzialności zawodowej może przesłuchiwać farmaceutę w

charakterze obwinionego, przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia.

Art. 45s. 1. Jeżeli zebrany w postępowaniu wyjaśniającym materiał dowodowy wskazuje na fakt popełnienia przewinienia zawodowego, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o przedstawieniu farmaceucie zarzutów.

2. Zarzuty przedstawia się farmaceucie osobiście lub doręcza się na piśmie, informując go o przysługujących mu prawach, w tym o prawie do złożenia wyjaśnień.

Art. 45t. 1. Jeżeli postępowanie wyjaśniające nie dostarczyło podstaw do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania bez konieczności uprzedniego zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego i bez postanowienia o zamknięciu postępowania.

2. Postanowienie o umorzeniu postępowania powinno zawierać wskazanie przyczyn umorzenia.

3. Jeżeli umorzenie następuje po wydaniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, postanowienie o umorzeniu powinno zawierać także imię i nazwisko obwinionego oraz określenie zarzucanego mu czynu.

Art. 45u. 1. Jeżeli istnieją podstawy do sporządzenia wniosku o ukaranie, rzecznik odpowiedzialności zawodowej zawiadamia obwinionego i jego obrońców o terminie końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania wyjaśniającego wraz z pouczeniem o możliwości uprzedniego przejrzania akt.

2. W terminie 14 dni od dnia zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania wyjaśniającego może on składać wnioski o uzupełnienie postępowania.

3. Termin zaznajomienia obwinionego z materiałami postępowania powinien być tak wyznaczony, aby od doręczenia zawiadomienia o nim obwinionemu i jego obrońcom upłynęło co najmniej 14 dni.

4. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje dalszego postępowania.

5. Jeżeli nie zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania wyjaśniającego, rzecznik odpowiedzialności zawodowej wydaje postanowienie o jego zamknięciu.

6. Rzecznik odpowiedzialności zawodowej, w terminie 14 dni od dnia wydania postanowienia o zamknięciu postępowania wyjaśniającego, składa do sądu aptekarskiego wniosek o ukaranie.

Art. 45w. 1. Wniosek o ukaranie powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz numer prawa wykonywania zawodu;
- 2) dokładne określenie zarzucanego przewinienia zawodowego, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia oraz skutków z niego wynikających;
- 3) imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również inne dowody;
- 4) uzasadnienie wniosku.

2. O skierowaniu wniosku do właściwego sądu aptekarskiego rzecznik odpowiedzialności zawodowej zawiadamia pokrzywdzonego, obwinionego farmaceuty i właściwą okręgową radę lekarską.

Art. 45y. 1. Postępowanie wyjaśniające prowadzone przez okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej powinno być zakończone w ciągu 6 miesięcy od dnia uzyskania informacji, o której mowa w art. 45m ust. 1.

2. W uzasadnionym przypadku Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej może przedłużyć okres postępowania wyjaśniającego na dalszy czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. W przypadku niezakończenia postępowania wyjaśniającego w terminie roku, akta sprawy przekazuje się Naczelnemu Sądowi Aptekarskiemu, który może przedłużyć postępowanie wyjaśniające na dalszy czas określony.

4. Stronom przysługuje prawo złożenia do Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej zażalenia na przewlekłość postępowania prowadzonego przez okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

5. Naczelny Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej, po otrzymaniu zażalenia na przewlekłość postępowania, może:

- 1) wydać postanowienie o przejęciu postępowania wyjaśniającego;
- 2) zażalenie oddalić;
- 3) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez tego samego rzecznika odpowiedzialności zawodowej, ustalając wytyczne co do sposobu jego załatwienia, wraz z wyznaczeniem terminu załatwienia sprawy;
- 4) przekazać postępowanie do dalszego prowadzenia przez wskazanego okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej.

Art. 45z. 1. W przypadku gdy zebrane dowody wskazują z dużym prawdopodobieństwem, że farmaceuta, którego dotyczy postępowanie, lub obwiniony popełnił ciężkie przewinienie zawodowe, a rodzaj tego przewinienia wskazuje, że wykonywanie przez obwinionego zawodu farmaceuty zagraża bezpieczeństwu pacjentów lub grozi popełnieniem kolejnego przewinienia zawodowego, sąd aptekarski, na wniosek rzecznika odpowiedzialności zawodowej, wydaje postanowienie o tymczasowym zawieszeniu prawa wykonywania zawodu albo o ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty przez obwinionego na okres do roku.

2. Postanowienie jest natychmiast wykonalne.

3. Obwiniony i jego obrońca mają prawo obecności na posiedzeniu sądu, którego przedmiotem jest wydanie postanowienia.

4. Postanowienie niezwłocznie przekazuje się przewodniczącemu właściwej okręgowej rady aptekarskiej.

5. Jeżeli do upływu okresu zawieszenia albo ograniczenia, o których mowa w ust. 1, w sprawie zawieszono farmaceuty nie zapadnie prawomocne orzeczenie sądu aptekarskiego, sąd z urzędu bada zasadność dalszego tymczasowego zawieszenia albo ograniczenia.

6. Na postanowienie obwinionemu przysługuje zażalenie w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia. Zażalenie wnosi się do Naczelnego Sądu Aptekarskiego za pośrednictwem okręgowego sądu aptekarskiego, który wydał postanowienie. Zażalenie nie wstrzymuje natychmiastowej wykonalności postanowienia.

Art. 46. 1. Sprawy w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów rozpoznają okręgowe sądy aptekarskie i Naczelny Sąd Aptekarski.

2. Właściwy do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji jest okręgowy sąd aptekarski izby aptekarskiej, której obwiniony jest członkiem w chwili wszczęcia postępowania.

3. Sprawy przeciwko członkom organów, o których mowa w art. 24 pkt 2-5 i w art. 34 pkt 2-4, oraz przeciwko zastępcom okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej i zastępcom Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej rozpoznaje okręgowy sąd aptekarski wskazany przez Naczelny Sąd Aptekarski.

4. Naczelny Sąd Aptekarski:

1) rozpoznaje odwołania od orzeczeń okręgowych sądów aptekarskich;

2) rozpoznaje zażalenia na postanowienie, o którym mowa w art. 77 ust. 1;

3) orzeka o wznowieniu postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów.

Art.46a. 1. Postępowanie przed sądem aptekarskim odbywa się na rozprawie jawnej.

2. Sąd aptekarski wyłącza jawność rozprawy, jeżeli jawność mogłaby:

- 1) naruszyć tajemnicę zawodową, o której mowa w art. 14h;
- 2) wywołać zakłócenie spokoju publicznego;
- 3) obrażać dobre obyczaje;
- 4) ujawnić okoliczności, które ze względu na ważny interes państwa powinny być zachowane w tajemnicy;
- 5) naruszyć ważny interes prywatny.

Art. 46b. 1. Okręgowy sąd aptekarski orzeka w składzie trzyosobowym.

2. Naczelny Sąd Aptekarski orzeka w składzie pięcioosobowym.

Art. 46c. Członkowie sądów aptekarskich w zakresie orzekania podlegają przepisom powszechnie obowiązującego prawa.

Art. 46d. 1. W razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wymienionych w art. 45j ust. 1 pkt 3-5 sąd aptekarski umarza postępowanie. W razie ujawnienia okoliczności wymienionych w art. 45j ust. 1 pkt 1 i 2 sąd aptekarski wydaje orzeczenie uniewinniające obwinionego, chyba że obwiniony w chwili czynu był niepoczytalny i wtedy sąd aptekarski umarza postępowanie.

2. Sąd aptekarski może umorzyć postępowanie w przypadku przewinienia mniejszej wagi albo jeżeli orzeczenie wobec obwinionego kary byłoby oczywiście niecelowe ze względu na rodzaj i wysokość kary prawomocnie orzeczonej za ten sam czyn w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawy, a interes pokrzywdzonego temu się nie sprzeciwia.

Art. 46e. 1. Sąd aptekarski może orzekać następujące kary:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna;
- 4) zakaz pełnienia funkcji kierownika apteki na okres od roku do pięciu lat;
- 5) ograniczenie zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty na okres od sześciu miesięcy do dwóch lat;
- 6) zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od roku do pięciu lat;
- 7) pozbawienie prawa wykonywania zawodu.

2. Sąd aptekarski, orzekając karę przewidzianą w ust. 1 pkt 5 lub 6, może dodatkowo orzec karę wymienioną w ust. 1 pkt 4.

Art. 46f. W przypadku orzeczenia kary przewidzianej w art. 46e ust. 1 pkt 4-7, sąd aptekarski może zarządzić opublikowanie orzeczenia w biuletynie okręgowej izby aptekarskiej, której obwiniony jest członkiem.

Art. 46g. 1. Karę pieniężną orzeka się na cel społeczny związany z ochroną zdrowia w wysokości od jednej trzeciej do czterokrotnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, obowiązującego w chwili wydania orzeczenia w pierwszej instancji.

2. Karę pieniężną orzeka się samoistnie albo obok kar wymienionych w art. 46e ust. 1 pkt 4-6.

Art. 46h. Orzekając karę ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty, sąd aptekarski określa szczegółowo czynności, których farmaceuta nie może wykonywać.

Art. 46i. 1. Zawieszenie prawa wykonywania zawodu orzeka się w miesiącach i latach.

2. Bieg kary rozpoczyna się z dniem uprawomocnienia się orzeczenia.

3. Na poczet kary zawieszenia prawa wykonywania zawodu zalicza się okres tymczasowego zawieszenia prawa wykonywania zawodu.

4. Na poczet kary ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty zalicza się okres tymczasowego ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty.

Art. 46j. 1. Ogłoszenie orzeczenia sądu aptekarskiego jest jawne.

2. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego przytacza ustnie jego główne motywy.

Art. 46k. 1. Orzeczenie sądu aptekarskiego powinno zawierać:

- 1) oznaczenie sądu aptekarskiego, który je wydał, oraz sędziów, rzecznika odpowiedzialności zawodowej i protokolanta;
- 2) datę oraz miejsce rozpoznania sprawy i wydania orzeczenia;
- 3) imię, nazwisko oraz inne dane określające tożsamość obwinionego;
- 4) przytoczenie opisu i kwalifikacji prawnej czynu, którego popełnienie rzecznik odpowiedzialności zawodowej zarzucił obwinionemu;
- 5) rozstrzygnięcie sądu aptekarskiego;
- 6) uzasadnienie.

2. Orzeczenie skazujące powinno ponadto zawierać:

- 1) dokładne określenie przypisanego obwinionemu czynu oraz jego kwalifikację prawną;
- 2) rozstrzygnięcie co do kary, a w razie potrzeby co do zaliczenia na jej poczet tymczasowego zawieszenia w prawie wykonywania zawodu albo tymczasowego ograniczenia zakresu czynności w wykonywaniu zawodu farmaceuty.

3. Uzasadnienie powinno zawierać:

- 1) wskazanie, jakie fakty sąd aptekarski uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych;
- 2) wskazanie podstawy prawnej orzeczenia;
- 3) przytoczenie okoliczności, które sąd aptekarski miał na względzie przy wymiarze kary.

4. Orzeczenie sądu aptekarskiego powinno zawierać także postanowienie o kosztach postępowania. W razie ukarania obwinionego ponosi on koszty postępowania, chyba że sąd aptekarski postanowi inaczej. W razie uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

5. Orzeczenie sądu aptekarskiego wraz z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania sąd aptekarski doręcza stronom w terminie 30 dni od dnia jego ogłoszenia, z zastrzeżeniem art. 46o ust. 2.

6. Obwinionemu przysługuje zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Zażalenie wnosi się do sądu aptekarskiego, który wydał orzeczenie.

Art. 46l. 1. Od orzeczenia okręgowego sądu aptekarskiego stronom przysługuje odwołanie do Naczelnego Sądu Aptekarskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem sądu aptekarskiego, który wydał zaskarżone orzeczenie.

3. Cofnięcie odwołania przez składającą je stronę przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej wiąże Naczelnego Sąd Aptekarski, który pozostawia odwołanie bez rozpoznania, o ile nie zachodzą przesłanki z art. 439 § 1 pkt 1 i 2 oraz 5-10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.).

Art. 46ł. 1. Odwołanie co do winy uważa się za zwrócone przeciwko całości orzeczenia.

2. Odwołanie co do kary uważa się za zwrócone przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze.

Art. 46m. 1. Naczelny Sąd Aptekarski utrzymuje w mocy, uchyla albo zmienia orzeczenie okręgowego sądu aptekarskiego.

2. Naczelny Sąd Aptekarski nie może uznać winnym lub wymierzyć kary obwinionemu, który został uniewinniony przez okręgowy sąd aptekarski lub co do którego postępowanie umorzono.

Art. 46n. Jeżeli rzecznik odpowiedzialności zawodowej lub sąd aptekarski uzna, że przyczyną popełnienia przez farmaceutę przewinienia zawodowego było jego niedostateczne przygotowanie zawodowe lub stan zdrowia, występuje do właściwej okręgowej rady aptekarskiej z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania przewidzianego w art. 18.

Art. 46o. 1. Orzeczenia Naczelnego Sądu Aptekarskiego kończące postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów są prawomocne z chwilą ogłoszenia.

2. Orzeczenie Naczelnego Sądu Aptekarskiego doręcza się stronom w terminie 2 miesięcy od dnia jego ogłoszenia.

Art. 46p. 1. Od prawomocnego orzeczenia Naczelnego Sądu Aptekarskiego, kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów, stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Naczelnej Rady Aptekarskiej przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia.

2. Kasację w stosunku do tego samego obwinionego i od tego samego orzeczenia każdy uprawniony może wnieść tylko raz.

Art. 46r. 1. Kasacja może być wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego lub innego rażącego naruszenia prawa. Kasacja może być wniesiona również z powodu niewspółmierności kary.

2. Niedopuszczalne jest uwzględnienie kasacji na niekorzyść obwinionego wniesionej po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 46s. Strony, minister właściwy do spraw zdrowia i Prezes Naczelnej Rady Aptekarskiej wnoszą kasację do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Naczelnego Sądu Aptekarskiego.

Art. 46t. 1. W kasacji należy podać, na czym polega zarzucane uchybienie.

2. Kasacja wnoszona przez stronę powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę będącego adwokatem albo radcą prawnym albo pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Art. 46u. Postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu aptekarskiego wznawia się, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznanne przedtem sądowi aptekarskiemu, wskazujące na to, że:
 - a) obwiniony nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przewinienia zawodowego lub nie podlegał karze,
 - b) sąd aptekarski umorzył postępowanie błędnie przyjmując popełnienie przez obwinionego zarzucanego mu czynu.

Art. 46w. Postępowanie przed sądem aptekarskim zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić w wypadku uchylenia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku lub orzeczenia, z powodu którego zostało ono umorzone w trybie art. 46d ust. 2.

Art. 46y. Czyn, o którym mowa w art. 46u pkt 1, musi być ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 lub w art. 22 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

Art. 46z. 1. Wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek strony lub z urzędu.

2. Postępowanie wznawia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego.

3. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w ust. 2, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.

4. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść obwinionego po upływie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Art. 47. 1. W sprawie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem okręgowego sądu aptekarskiego lub Naczelnego Sądu Aptekarskiego orzeka w innym składzie sąd aptekarski, który wydał orzeczenie kończące prawomocnie postępowanie.

2. W kwestii wznowienia postępowania sąd aptekarski orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że przewodniczący sądu lub sąd postanowi inaczej.

Art. 48. Wniosek o wznowienie postępowania powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata. Do wniosku dołącza się odpowiednią liczbę jego odpisów dla stron postępowania.

Art. 49. 1. Na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania przysługuje zażalenie do Naczelnego Sądu Aptekarskiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, z tym że zażalenie na postanowienie Naczelnego Sądu Aptekarskiego rozpoznaje ten sąd w innym składzie.

2. Orzekając o wznowieniu postępowania, okręgowy sąd aptekarski uchyla zaskarżone orzeczenie i ponownie rozpatruje sprawę w innym składzie, a Naczelny Sąd Aptekarski uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę właściwemu okręgowemu sądowi aptekarskiemu do ponownego rozpoznania. Od orzeczenia o wznowieniu postępowania środek odwoławczy nie przysługuje.

3. Uchylając zaskarżone orzeczenie, sąd aptekarski może uniewinnić obwinionego, jeżeli nowe fakty lub dowody wskazują na to, że orzeczenie to jest oczywiście niesłuszne, albo też postępowanie umorzyć.

Art. 50. 1. Farmaceucie, który w wyniku wznowienia postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej farmaceutów lub kasacji został uniewinniony, przysługuje odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, na skutek wykonania względem niego w całości lub w części kary, która została zmieniona albo uchylona w wyniku wznowienia postępowania lub kasacji.

2. Roszczenia przysługują w stosunku do okręgowej izby aptekarskiej, której obwiniony był członkiem w momencie ukarania.

3. W sprawach roszczeń orzeka sąd powszechny.

4. Roszczenia ulegają przedawnieniu z upływem roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia wydanego w wyniku wznowienia postępowania.

Art. 51. Prawomocne orzeczenie sądu aptekarskiego przewodniczący tego sądu doręcza:

- 1) prezesowi właściwej okręgowej rady aptekarskiej do wykonania;
- 2) stronom, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia i Prezesowi Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Art. 52. 1. Farmaceuta zawieszony w prawie wykonywania zawodu nie może wykonywać zawodu w żadnej formie.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w art. 46e ust. 1 pkt 6 i 7 stanowi podstawę do rozwiązania bez wypowiedzenia umowy o pracę albo umowy cywilnoprawnej, na podstawie której farmaceuta wykonuje zawód.

3. Po otrzymaniu prawomocnego orzeczenia sądu aptekarskiego, o którym mowa w ust. 2, prezes właściwej okręgowej rady aptekarskiej zawiadamia ukaranego farmaceutę o skreśleniu z rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą w wykonaniu orzeczenia sądu aptekarskiego.

Art. 53. Na wniosek obwinionego farmaceutę prawomocne orzeczenie uniewinniające go w sprawach z zakresu odpowiedzialności zawodowej farmaceutów podlega opublikowaniu w biuletynie okręgowej izby aptekarskiej, której farmaceuta jest członkiem, na jej koszt.

Art. 54. 1. Naczelna Rada Aptekarska prowadzi Rejestr Ukaranych Farmaceutów. Rejestr jest jawny dla osób i podmiotów, które wykażą interes prawny.

2. Rejestr Ukaranych Farmaceutów zawiera następujące dane:

- 1) numer wpisu;
- 2) datę wpisu;
- 3) nazwisko farmaceutę;
- 4) imię farmaceutę;
- 5) drugie imię farmaceutę;
- 6) datę urodzenia farmaceutę;
- 7) miejsce urodzenia farmaceutę;
- 8) imię ojca farmaceutę;
- 9) imię matki farmaceutę;
- 10) oznaczenie orzeczenia;
- 11) datę orzeczenia;
- 12) rodzaj orzeczonej kary;
- 13) numer prawa wykonywania zawodu;
- 14) numer rejestru w okręgowej izbie aptekarskiej;
- 15) nazwę orzekającego sądu aptekarskiego;
- 16) datę wykonania kary;
- 17) datę zatarcia kary;
- 18) adnotację o postanowieniach wydanych w trybie art. 45z.

3. Zatarcie kary następuje z urzędu:

- 1) po upływie roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 46e ust. 1 pkt 1;
- 2) po upływie trzech lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 46e ust. 1 pkt 2;
- 3) po upływie trzech lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 46e ust. 1 pkt 3-5;
- 4) po upływie pięciu lat od dnia wykonania orzeczenia o ukaraniu karą wymienioną w art. 46e ust. 1 pkt 6.

4. Jeżeli farmaceuta przed upływem okresu wymaganego do zatarcia kary zostanie ponownie ukarany, jest dopuszczalne tylko jednoczesne zatarcie wszystkich kar.

5. Kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu nie ulega zatarciu.

6. Zatarcie kary następuje przez usunięcie z Rejestru Ukaranych Farmaceutów wzmianki o ukaraniu.

Art. 55. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Aptekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb prowadzenia Rejestru Ukaranych Farmaceutów,
 - 2) sposób i tryb wykonania prawomocnych orzeczeń sądów aptekarskich
- kierując się potrzebą respektowania praw uczestników postępowania, specyfiką, złożonością i czasochłonnością postępowań w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej.

Art. 56. 1. Jeżeli przewinienie jest mniejszej wagi, prezes rady okręgowej izby aptekarskiej, na wniosek właściwego okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej, może poprzestać na pisemnym ostrzeżeniu farmaceuty.

2. Farmaceucie służy prawo odwołania się od ostrzeżenia do okręgowego sądu aptekarskiego.

3. Orzeczenie okręgowego sądu aptekarskiego w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 2, jest ostateczne.

4. Jeżeli farmaceutą, o którym w ust. 1, jest prezes rady okręgowej izby aptekarskiej ostrzeżenia może udzielić, na wniosek Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, Prezes Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Art. 57. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego dotyczące postępowania uproszczonego; nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, powodzie cywilnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej;
- 2) rozdziałów I-III i art. 53 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.”;

20) art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Izby aptekarskie otrzymują z budżetu państwa dotacje na pokrycie kosztów czynności:

- 1) przyznawania prawa wykonywania zawodu i wydawania dokumentu „Prawo wykonywania zawodu farmaceuty”;
- 2) prowadzenia rejestrów farmaceutów, Centralnego Rejestru Farmaceutów i rejestru ukaranych;
- 3) prowadzenia spraw związanych z odpowiedzialnością zawodową, wykonywania czynności rzeczników odpowiedzialności zawodowej;
- 4) wykonywania czynności sądu aptekarskiego.”.

21) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a Przepisy karne

Art. 66a. 1. Kto bez uprawnień posługując się tytułem „farmaceuty” wykonuje ten zawód, podlega karze grzywny.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej albo wprowadza w błąd co do posiadania takiego uprawnienia, podlega karze grzywny albo karze ograniczenia wolności.

Art. 66b. 1. Kto zatrudnia do wykonywania zawodu farmaceuty osobę, która nie posiada uprawnień do wykonywania tego zawodu

podlega karze grzywny.

2. Kto utrudnia lub uniemożliwia wykonywanie wizytacji, o której mowa w art. 18b i 18c, podlega karze grzywny.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.⁵⁾ uchyla się art. 89 – 89e.

Art. 3. Akty wykonawcze wydane na podstawie art. 4d ust. 2, art. 4f ust 5 i art. 8 ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 44, oraz art. 89 ust. 7, art. 89a ust. 8, art. 89b ust. 2 i art. 89e ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 45 zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 3, art. 7 ust. 4, art. 11 ust. 4, art. 12 ust. 6, art. 20 ust. 7, art. 21 ust. 8, art. 35 ust. 9, art. 36 ust. 8, art. 37 ust. 2 niniejszej ustawy i art. 7 ust. 12 ustawy, o której mowa w art. 44, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007r. Nr 50, poz. 331.

